

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 у 365/2019
Дана 13.12.2019. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2019. годину Су I-2 178/18-1 који је у примени од 01.01.2019. године, поступајући по приговору АА из ..., улица ..., ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 26 У. 4540/19, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС” број 40/2015”), донео је дана 13.12.2019. године

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор АА из ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 26 У. 4540/19, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

АА из ... поднела је дана 20.11.2019. године приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 26 У. 4540/19. Сматра да је повређено право на суђење у разумном року, јер се ради о радном спору, пријава на конкурс ради попуњавања радног места, а управно судски поступак траје од 2013. године, при чему је другостепени орган више пута поништавао првостепено решење. Истиче да није допринела дужини трајања поступка и да је у тешкој материјалној ситуацији, због чега јој је од значаја да се управни спор оконча у најкраћем року. Предлаже да суд усвоји приговор, утврди повреду права на суђење у разумном року и наложи предузимање радњи у циљу хитног окончања поступка.

Судија известилац у предмету 26 У. 4540/19 је у извештају од 29.11.2019. године навела да ће предмет бити окончан у разумном року.

Увидом у спис предмета 26 У. 4540/19 утврђене су следеће чињенице и околности:

АА, поднела је дана 22.03.2019. године тужбу Управном суду ради поништаја решења Жалбене комисије судова у Београду, број: 112-01-00011/2019-01 од 21.02.2019. године, којом је одбијена, као неоснована, њена жалба изјављена на закључак Конкурсне комисије Основног суда у Бору, Су 5-35-5/2019 од 23.01.2019. године, којим је тачком 1. диспозитива одбачена пријава на конкурс предлагача, као непотпуна, а тачком 2. диспозитива одређено је да жалба не задржава извршење закључка. Жалбена комисија судова у Београду, поступајући по налогу суда од 13.05.2019. године, доставила је одговор на тужбу и списе предмета 28.05.2019. године. Решењем Врховног касационог суда Рж 1 У 79/2019 од 25.06.2019. године одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Управног суда Р4 У 147/19 од 22.05.2019.

године, којим је одбијен приговор АА, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 4540/19.

Предмет није чињенично и правно сложен, није било кашњења проузрокованих понашањем тужиље која доприноси дужини трајања поступка, није постојао период неактивности суда, природа предмета не захтева хитност у поступању. Предлагач је истакла посебан значај који за њу има решавање спора.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950 уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала државна заједница Србије и Црне Горе („Службени лист СЦГ-Међународни уговори”, број 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда У 4540/19, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Ово стога што се трајање поступка од подношења тужбе 22.03.2019. године до изјављивања

приговора 20.11.2019. године не може сматрати неразумно дугим трајањем поступка, посебно имајући у виду да предмет спора није хитне природе, јер се не ради о статусном питању као што је нпр. престанак радног односа, већ је предмет спора пријем у радни однос по конкурс, при чему посебан значај који је подносилац приговора истакла да решавање спора има за њу није од утицаја на другачије одлучивање. Поред тога, Управни суд је у наведеном предмету предузимао радње у претходном поступку како би обезбедио предуслове за одлучивање по тужби, имајући у виду да је након подношења тужбе 22.03.2019. године, суд 13.05.2019. године доставио тужбу на одговор Жалбеној комисији судова у Београду, која је по захтеву поступила 28.05.2019. године.

Управни суд је ценио навод предлагача да поступак траје од 2013. године, али је нашао да није од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари. Наиме, поступак пред управним органом представља интегрални део одлучивања у управној ствари, међутим, Законом о заштити права на суђење у разумном року, пре свега, остварује се заштита права на суђење у разумном року у судском поступку, какво становиште је заузео и Врховни касациони суд у одлуци Рж1 у 87/19 од 11.07.2019. године и Рж1 у 79/19 од 25.06.2019. године.

Управни суд је, такође, имао у виду и значај који решавање спора има за предлагача али је нашао да није од утицаја на другачије одлучивање, будући да члан 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода јемчи и општије начело доброг вршења правде које има већи домет од начела разумног рока и може оправдати избор мање брзих али праведнијих поступака.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.12.2019 године, P4 у 365/2019

Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка
С у д и ј а
Гордана Богдановић, с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

CP